

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Lovforslagets baggrund og formål.
2. Gældende ret.
3. Lovforslaget i hovedtræk.
4. Hovedpunkterne i lovforslaget.
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.
7. Administrative konsekvenser for borgerne.
8. Miljømæssige konsekvenser.
9. Forholdet til EU-retten.
10. Høring.
11. Samlet vurdering af lovforslaget.

1. Lovforslagets baggrund og formål

Det foreslås, at den gældende lov om postbefordring (lov nr. 472 af 9. juni 2004) afløses af en ny postlov.

Siden midten af 1990'erne har et af målene for EUs politik været en gradvis og styret liberalisering af postmarkedet med konkurrence på nærmere regulerede områder og med en garanti for leveringen af den universelle tjeneste (befordringspligten), jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, som ændret ved direktiv 2002/39/EF af 10. juni 2002 (2. postdirektiv), for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester.

Ved den nugældende lov blev eneretsgrænsen for breve således i overensstemmelse med 2. postdirektiv reduceret fra 100 gram til 50 gram med virkning fra 2005, og loven var samtidig et udtryk for en modernisering og forenkling af den tidligere gældende lov om postvirksomhed.

Lovforslaget har umiddelbart som formål at gennemføre direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet (3. postdirektiv). Ved direktivet skabes fuld markedsåbning for posttjenester i Den Europæiske Union fra den 1. januar 2011, idet en række medlemslande i overensstemmelse med artikel 3 i direktivet dog først skal gennemføre direktivet fra den 1. januar 2013 (Tjekkiet, Grækenland, Cypern, Letland, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Malta, Polen, Rumænien og Slovakiet).

Ved direktivet ophæves den resterende eneret, for så vidt angår indenlandske breve op til 50 gram, som hidtil har udgjort en væsentlig del af finansieringsgrundlaget for den befordringspligtige postvirksomhed, Post Danmark A/S. Samtidig ophæves eneretten på breve op til 50 gram fra udlandet.

Det skønnes derfor nødvendigt, at der samtidig med ophævelsen af eneretten og i lyset af den forventede konkurrence på brevmarkedet som følge af 3. postdirektiv, bliver skabt nye rammer for udførelse af postbefordring og levering af posttjenester navnlig for Post Danmark A/S, som fortsat pålægges at udføre statens landsdækkende befordringspligt.

Brevmarkedet er gennem de sidste 10 år faldet med ca. 2-4 pct. om året væsentligst som et resultat af øget pres fra nye kommunikationsformer i form af elektroniske kommunikationsmidler som e-mail, sms, homebanking og anden digital kommunikation. Som en følge af den økonomiske afmatning fra 2008 er dette fald øget markant med et årligt fald på ca. 10 pct., og samlet er antallet af befordrede breve faldet med ca. en tredjedel siden 2000. Det må forventes, at den øgede anvendelse af elektroniske kommunikationsformer i årene fremover vil kunne presse brevmarkedet yderligere.

I lyset heraf gør åbningen af brevmarkedet det aktuelt og nødvendigt at fastholde og sikre en basal postservice af god kvalitet for alle borgere og virksomheder i hele landet. Det er derfor væsentligt at fastholde en række krav til den befordringspligtige postvirksomhed, herunder den såkaldte befordringspligt, som indebærer, at der sker landsdækkende indsamling og udbringning af brev- og pakkepost samt andre forsendelser til overkommelige priser, og at der er et passende postbetjeningsnet. Samtidig er det nødvendigt i lyset af de faldende brevmængder at gennemføre en række ændringer med henblik på at reducere omkostningerne ved varetagelsen af befordringspligten.

På baggrund af blandt andet disse hensyn og overvejelser blev der den 27. maj 2010 indgået en politisk aftale mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om den fremtidige postlovgivning, så varetagelsen af den landsdækkende befordringspligt sikres i lyset af udviklingen på brevmarkedet, og der derudover åbnes op for fuld konkurrence på postmarkedet i 2011. Aftalen er gengivet som bilag 1 til lovforslaget.

Det er hensigten, at Post Danmark A/S fortsat varetager den landsdækkende befordringspligt, og der foretages ingen ændringer i befordringspligtens omfang i forhold til den gældende lov om postbefordring. Det bliver et krav til den befordringspligtige postvirksomhed, at den tilbyder landsdækkende enhedstakster for befordring af enkeltforsendelser (breve og pakker). Det skal fortsat være den befordringspligtige postvirksomhed, som får ret og pligt til at udstede frimærker med påtrykt "Danmark" samt pligt til at anvende det kronede posthorn som kendetegn for befordringspligten. Befordringspligten tildeles Post Danmark A/S for perioden 2011 – 2013, hvorefter rammerne for Post Danmarks befordringspligt evalueres. Transportministeren kan på ny pålægge Post Danmark A/S befordringspligten efter 2013.

Parterne bag den politiske aftale vil dog forinden mødes medio 2011 med henblik på at vurdere, hvorvidt der er behov for at foretage justeringer af vilkårene for befordringspligten og postmarkedet.

Den nuværende prisloftmodel for indenlandske adresserede breve omfattet af Post Danmark A/S' eneret ophæves ved lovforslaget. Fremtidigt bliver det alene taksten for B-breve op til 50 gram, der sendes som en frimærkefrankeret enkeltforsendelse, der skal godkendes, og som fastsættes på baggrund af en omkostningsopgørelse. Samtidig gøres B-brevet mere anvendeligt for

almindelige forbrugere, ved at det fremover også kan lægges i postkassen. Taksten for at sende et A-brev vil i lighed med de øvrige takster blive udsat for det kommende konkurrencebaserede postmarked. Det er i den forbindelse væsentligt, at A-brevet ikke blot er i konkurrence med B-brevet samt ydelser fra andre postvirksomheder, men i høj grad også vil være i direkte konkurrence med den elektroniske kommunikation.

Som et led i den politiske aftale vil lovforslaget skabe ens vilkår for alle postmodtagere. Det drejer sig blandt andet om, at de krav til aflevering af adresserede forsendelser, som i dag påhviler den befordringspligtige postvirksomhed, udstrækkes til at omfatte øvrige postvirksomheder. Samtidig gives der alle postmodtagere samme vilkår for postmodtagelsen uanset boligform og uanset boligens opførelsestidspunkt, idet post som udgangspunkt skal afleveres til en brevkasse opstillet ved indgangen til parcellen eller i et brevkasseanlæg i stuen i etageejendomme.

Det bliver et krav, at personer, der ikke selv er i stand til at hente post i brevkassen eller brevkasseanlægget, skal kunne få post leveret til døren af alle postvirksomheder.

Lovforslaget indeholder ligeledes andre ændringer, som følger af direktivet, samt en ny struktur i forhold til den nugældende lov om postbefordring. Der indføres således en egentlig tilladelsesordning for postvirksomheder med henblik på beskyttelse af forbrugerne med visse nærmere adgangskrav og krav til indholdet af den postservice, som virksomheden påtænker at yde. Samtidig indføres en registreringsordning for erhvervsmæssig omdeling af uadresserede forsendelser og kurérforsendelser.

Som noget nyt pålægges postvirksomheder et krav om at skulle bidrage økonomisk til en ud-ligningsordning til dækning af eventuelle nettoomkostningerne ved opretholdelse af befordringspligten på det kommende postmarked, hvis der viser sig behov herfor.

Endelig udvides det nuværende tilsyn med postmarkedet og med den befordringspligtige postvirksomheds overholdelse af befordringspligten til at omfatte alle postvirksomheder samt distributions- og kurérvirksomheder. Det er hensigten, at virksomhederne på post- og distributionsmarkedet betaler for udgifterne til tilsynet i form af en årlig tilladelses- eller registreringsafgift for tilsynets omkostninger.

2. Gældende ret

Lov nr. 472 af 9. juni 2004 om postbefordring gælder for erhvervsmæssig postbefordring af adresserede breve og andre adresserede forsendelser, der vejer op til 20 kg.

Efter loven har staten en befordringspligt vedrørende en række forsendelser og eneret på postbefordring af indenlandske adresserede breve og breve fra udlandet inden for nærmere fastsatte vægt- og prisgrænser. Befordringspligten og eneretten omfatter indsamling, transport og omdeling af forsendelserne. Koncessionshaveren har endvidere pligt at have et landsdækkende net af postbetjeningssteder, til at opstille postkasser og til at udgive frimærker. Anvendelse af det kronede posthorn er ligeledes forbeholdt koncessionshaveren. Post Danmark A/S er i dag med-delt en koncession, jf. bekendtgørelse nr. 1312 af 14. december 2004 om koncession for Post Danmark A/S.

3. Lovforslaget i hovedtræk

Lovens formål er

- 1) at fremme etableringen af et åbent, velfungerende og konkurrencebaseret postmarked samt
- 2) at sikre en landsdækkende befordring af adresserede forsendelser, der er af god kvalitet til overkommelige priser og tilpasset brugernes behov.

Ifølge 3. postdirektiv skal der fra 1. januar 2011 gennemføres en fuld åbning af postmarkerne i EU. Herved mister Post Danmark A/S sin eneret til befordring af breve op til 50 g. Med afskaffelsen af eneretten fjernes en væsentlig del af finansieringsgrundlaget for varetagelsen af befordringspligten, som blandt andet omfatter landsdækkende befordring til alle modtagere af blandt andet breve op til 2 kg og pakker op til 20 kg.

For fortsat at kunne opretholde en landsdækkende postservice af god kvalitet på et reduceret brevmarked aktualiseres behovet for at gennemføre ændringer, der kan reducere omkostningerne ved at varetage befordringspligten og sikre et så effektivt postmarked som muligt. Effektiviseringerne ved eksempelvis en generel opstilling af brevkassen ved indgangen til parcellen kommer således alle postvirksomheder til gode og gør omdelingsleddet billigere.

Lovforslagets hovedpunkter omhandler:

- Implementering af 3. postdirektiv om fuld markedsåbning, herunder ophævelse af eneretten
- Sikring af befordringspligten, herunder reduktion af Post Danmark A/S' omkostninger ved varetagelsen af befordringspligten
- Etablering af en udligningsordning
- Sikring af postvirksomhedernes adgang til postmarkedet
- Etablering af et tilladelses- og klagesystem
- Gebyrfinansiering af tilsynets virksomhed.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Følgende opgaver vil skulle varetages af tilsynsmyndigheden (Trafikstyrelsen):

- Udstede tilladelser og føre tilsyn med tilladelsesindehaverne
- Registrere virksomheder
- Godkende takster på frimærkefrankererede B-breve
- Udføre markedsovervågning
- Behandle klager over og tvister mellem postvirksomheder.

Det forventes, at forslaget vil medføre øgede administrative omkostninger for tilsynsmyndigheden til udstedelse af tilladelser, kontrol, markedsovervågning og udvidet klageadgang for brugerne. Det er dog på nuværende tidspunkt vanskeligt at angive det præcise omfang heraf, da den kommende konkurrence, navnlig på brevmarkedet, er vanskelig at forudse. I forhold til det

nuværende tilsyn vil forslaget pålægge Trafikstyrelsen nye administrative opgaver. Tilsynsopgaver som følge af liberaliseringen gebyrfinansieres af branchen.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det forventes, at liberaliseringen af markedet, herunder afskaffelsen af eneretten, vil være fremmende for konkurrencen på postmarkedet, og at der vil kunne indtræde nye og flere operatører på markedet i forhold til i dag. Markedsåbningen vil forventeligt medføre udvikling af nye og billigere posttjenester til gavn særligt for erhvervslivet.

De virksomheder, der er omfattet af tilsynet, skal finansiere dette. Postvirksomheder kan endvidere komme til at skulle betale bidrag til udligningsordningen.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget forventes ikke at få administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet.

9. Høring

Lovforslaget sendes i høring hos de i bilag 2 nævnte organisationer m.v. Høringssvar ledsaget af de kommentarer, som udtalelserne måtte give anledning til, fremsendes til Trafikudvalget, når høringsfristen udløber.

10. Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Øgede administrative opgaver for staten (varetagelse af tilsyn)
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Øget konkurrence Billigere postbefordring	Gebyrfinansiering af tilsynets opgaver og eventuelt bidrag til udligningsordningen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder EU-retlige aspekter, idet det indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet.	

Til § 1

Lovens formål er at åbne postmarkedet for fuld konkurrence og at sikre borgere og virksomheder adgang til en landsdækkende befordring af adresserede forsendelser til en overkommelig pris og af en god kvalitet.

Hele postmarkedet bliver åbnet for konkurrence, når Post Danmark A/S' nuværende eneret på befordring af breve under 50 g, herunder indgående breve under 50 g sendt fra udlandet, bortfalder.

Til § 2

Loven finder anvendelse på markedet for breve og pakker og omhandler desuden omdeling af uadresserede forsendelser og kurérforsendelser.

Loven regulerer hele postmarkedet. Virksomheder, der udfører posttjenester, dvs. befordrer adresserede forsendelser (breve, pakker, dagblade samt uge- og månedsblade og lignende) skal have en tilladelse for at drive virksomhed, hvor de i dag alene skal registreres hos Trafikstyrelsen.

Virksomheder, der befordrer uadresserede forsendelser (reklamer o. lign.) og kurérpost, skal registreres.

Udvidelsen af lovens anvendelsesområde til også at omfatte omdeling af uadresserede forsendelser (reklamer) og kurérpost sker blandt andet af hensyn til muligheden for at opfylde EU-krav om indberetning til brug for EU-Kommissionens statistiske kontor (Eurostat). Post-, kurér-

og distributionsvirksomheder skal således, jf. lovforslagets § 24, meddele Trafikstyrelsen nødvendige økonomiske oplysninger og oplysninger om udførelsen af de pågældende tjenester til brug for sikring af lovens overholdelse samt til klart afgrænsede statistiske formål. Herudover skal det være muligt for brugerne at kunne få behandlet klager over alle virksomheders service og tjenester, eksempelvis over leveringen af forsendelser, i tilfælde af beskadigelse, bortkomst, forsinkelse o. lign, jf. lovforslagets § 25.

Ved kurérpost forstås hasteforsendelser, der i henhold til virksomhedens forretningsbetingelser leveres direkte fra afsender til modtager eller ”fra dør til dør”. Hver enkelt forsendelse er under kurérvirksomhedens kontrol med mulighed for på ethvert tidspunkt at opspore forsendelsen og omdirigere den, og den leveres normalt uden anden virksomheds mellemkomst. Adressaten kvitterer for modtagelsen.

Det foreslås i stk. 2, at der ved erhvervmæssig postbefordring skal forstås indsamling, sortering eller omdeling af adresserede forsendelser, herunder forsendelser til og fra udlandet. Det forudsættes herved, at postbefordringen udføres mod betaling. En erhvervsdrivendes eller organisations egen interne dokumenthåndtering i form af indsamling og omdeling af egne adresserede eller uadresserede forsendelser falder således uden for definitionen på postbefordring og lovens anvendelsesområde.

Omdeling af uadresserede forsendelser – eksempelvis reklamer og ugeaviser – falder ligeledes uden for definitionen på postbefordring.

Tilladelseskravet omfatter ethvert led i postbefordringen, dvs. indsamling, sortering eller omdeling, hvilket indebærer, at virksomheder, som alene udfører visse dele af postbefordringen, eksempelvis udelukkende foretager indsamling og sortering af posten, eller udelukkende står for sidste led, omdelingen, ligeledes skal have en tilladelse til at udøve postbefordring. En postvirksomhed vil dog ofte varetage alle led i processen.

Det foreslås i stk. 3, at der ved postvirksomhed i denne lov skal forstås en virksomhed, der har tilladelse til at udøve postbefordring, jf. § 3, stk. 1.

Til § 3

Postvirksomheder skal efter bestemmelsen ansøge om tilladelse hos tilsynsmyndigheden, Trafikstyrelsen, til at udøve postbefordring.

Det foreslås i stk. 2, at tilladelsen kan gives virksomheder, der

- 1) ikke er under konkurs,
- 2) ikke har forfalden gæld til det offentlige på over 50.000 kr.,
- 3) har økonomisk grundlag for at drive virksomheden forretningsmæssigt forsvarligt,
- 4) ikke er dømt for strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udøve postbefordring eller
- 5) ikke er dømt for alvorlige eller gentagne overtrædelser af lovgivningen på det social- og arbejdsretlige område, herunder lovgivningen om beskyttelse af arbejdstagere.

Såvel fysiske som juridiske personer kan ansøge om tilladelse til at udøve postbefordring.

Det foreslås i stk. 3, at tilladelsen skal være betinget af, at postvirksomheden i givet fald påtager sig en pligt til at bidrage økonomisk til en udligningsordning, jf. lovforslagets § 19. Dette gælder dog ikke, hvis virksomheden selv er pålagt befordringspligt.

De nærmere regler for ansøgning om tilladelse til postbefordring, indhold, ophør og tilbagekaldelse heraf fastsættes i medfør af stk. 4 i en bekendtgørelse om postvirksomhed.

Til § 4

Det foreslås som nødvendig konsekvens af forslaget til § 3, at en tilladelse bortfalder, hvis postvirksomheden kommer under konkurs. Bestemmelsen svarer til lignende bestemmelser i lovgivningen vedrørende visse tilladelseskrevende erhverv, for eksempel udførelse af erhvervstransport.

Til § 5

Det foreslås, at Trafikstyrelsen vil kunne tilbagekalde en tilladelse, når visse nærmere angivne betingelser er opfyldt. Bestemmelsen svarer til lignende bestemmelser i lovgivningen vedrørende visse tilladelseskrevende erhverv, og den modsvarer af en ret for virksomheden til at få spørgsmålet om tilbagekaldelse prøvet for domstolene.

Det foreslås i stk. 2, at Trafikstyrelsen kan udstede påbud og tilbagekalde en tilladelse, hvis en postvirksomhed konsekvent ikke leverer de af virksomheden selv angivne posttjenester med hensyn til geografisk dækningsområde, service og kvalitet. Hvis en postvirksomhed ikke er aktiv eller af Trafikstyrelsen vurderes ikke længere at være aktiv, eksempelvis i tilfælde af manglende reaktion på anmodninger om statistiske oplysninger, manglende reaktion i tilfælde af klager eller i tilfælde af manglende betaling af gebyr, vil Trafikstyrelsen endvidere på dette grundlag efter omstændighederne kunne tilbagekalde tilladelsen til at udøve postbefordring.

Til § 6

Bestemmelsen åbner mulighed for, at en postvirksomhed ved dom for strafbare forhold vil kunne få frataget retten til fortsat at udøve postbefordring. Muligheden følger allerede af straffeloven, men for at understrege vigtigheden af et kvalitativt godt og sikkert postmarked er bestemmelsen indsat direkte i lovteksten. Bestemmelsen giver mulighed for at fradømme både fysiske og juridiske personer retten til at udøve postbefordring, og bestemmelsen omfatter ligeledes personer med nær tilknytning til virksomheden, eksempelvis direktører eller andre ledende medarbejdere.

Til § 7

Det foreslås, at virksomheder, der erhvervsmæssigt omdeler uadresserede forsendelser eller befordrer kurérpost, skal registreres i Trafikstyrelsen. Nærmere regler herom fastsættes i bekendtgørelsen om postvirksomhed.

Til § 8

Bestemmelsen indeholder de grundlæggende regler for udøvelsen af postbefordring. Det foreslås således i stk. 1, at en postvirksomhed bærer ansvaret for postbefordringen af forsendelsen, indtil denne er omdelt eller udleveret til adressaten. Postvirksomheden skal derfor mærke forsendelsen, således at postvirksomheden kan identificeres.

Transportministeren bemyndiges samtidig til at fastsætte nærmere regler om mærkningspligten, herunder regler der undtager postvirksomheder for pligten til at mærke visse forsendelser. Det er således hensigten at videreføre den nuværende praksis, hvorefter der ikke skal ske mærkning af blandt andet aviser og blade.

Det foreslås i stk. 2, at en postvirksomhed, som ikke er pålagt landsdækkende befordringspligt, jf. forslaget til § 15, i ansøgningen om tilladelse skal angive sit geografiske dækningsområde og service og kvalitet for posttjenesterne. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at den pågældende postvirksomhed i lyset af de erfaringer, som virksomheden indhøster, efterfølgende ændrer sit geografiske dækningsområde eller ændrer service- og kvalitetsmålene for virksomhedens forretningsområde. Det er dog en forudsætning, at tilsynsmyndigheden, Trafikstyrelsen, orienteres herom. Såvel virksomhedens geografiske dækningsområde og omfanget af dets posttjenester som service- og kvalitetsmålene skal endvidere offentliggøres, jf. bestemmelsen i forslaget til § 22.

Det foreslås i stk. 3, at en postvirksomhed har pligt til at befordre post, der er omfattet af virksomhedens tjenester og geografiske dækningsområde.

Bestemmelsen indebærer samtidig, at en postvirksomhed, der indsamler en forsendelse, som ligger uden for virksomhedens posttjenester eller geografiske dækningsområde, er forpligtet til enten at overgive denne til en postvirksomhed, som har mulighed for at befordre den, eller at returnere forsendelsen til afsenderen. Den postvirksomhed, som modtager forsendelsen til postbefordring, har krav på vederlag fra den indsamlende postvirksomhed, jf. stk. 4.

Det foreslås i stk. 4, at forsendelser, der fejlagtigt kommer en anden postvirksomhed i hænde, skal udleveres til rette postvirksomhed, adressat eller afsender. Postvirksomheden, der har indsamlet forsendelsen og dermed bærer ansvaret for befordringen af denne, jf. forslagens stk. 1 og 3, betaler den anden postvirksomhed for ydelsen, medmindre andet er aftalt mellem postvirksomhederne. Betalingen mv. skal ske på gennemsigtige, ikke-diskriminerende og omkostningsbaserede vilkår. Forsendelser, som ikke umiddelbart kan udleveres, opbevares i virksomheden i mindst 2 måneder, idet det forudsættes, at det ikke har været muligt at aflevere forsendelsen til rette modtager eller afsender. Nærmere regler herom fastsættes i bekendtgørelsen om postvirksomhed.

Det foreslås i stk. 5, at postvirksomheder, der tilbyder forsendelser leveret til en postboksadresse, skal give andre postvirksomheder adgang til mod betaling og i øvrigt på vilkår, der er gennemsigtige, ikke-diskriminerende og omkostningsbaserede, at indlevere forsendelser til post-

boksen. Det er hensigten, at forsendelser til postboksen kan leveres samlet til det posthus, hvor postboksen fysisk befinder sig, eller efter aftale postvirksomhederne imellem til en anden lokalitet.

Til § 9

Bestemmelsen indeholder de grundlæggende bestemmelser for aflevering af postforsendelser og uadresserede forsendelser. Efter stk. 1 kan omdeling af adresserede og uadresserede forsendelser som efter gældende lov ske til adressatens brevkasse, brevkasseanlæg, brevindkast eller postboks. Omdelingen kan endvidere ske på andre måder, som postvirksomheden har aftalt med modtageren, f.eks. at en pakke lægges i en garage eller på et andet sted, som modtager har udpeget. Efter aftale med afsender eller modtager kan postforsendelser endvidere leveres til et postbetjeningssted. Dette gælder f.eks. pakketjenester uden omdeling, som afhentes af modtager på et postbetjeningssted.

Det foreslås i stk. 2, at forsendelser endvidere kan udleveres til modtageren eller til den, der har fået fuldmagt til at modtage forsendelsen. Bestemmelsen er en videreførelse fra nugældende lov, og hensigten er, at modtageren kan overlade det til en anden at hente en forsendelse på posthuset, således at forsendelsen kan udleveres til den, der kan fremvise en fuldmagt fra adressaten.

Det foreslås i stk. 3, at postmodtagere, som er ude af stand til at hente post i brevkassen eller i brevkasseanlægget, har krav på at få adresserede forsendelser bragt til døren. Ordningen er uafhængig af postmodtagerens alder eller boligtype og tilgodeser ligeledes personer i landdistrikter. Forinden skal den pågældende være visiteret af bopælskommunen, som træffer afgørelse om levering af post til døren. Kommunen underretter endvidere den befordringspligtige virksomhed, som administrerer ordningen om levering af post til døren. Nærmere regler herom fastsættes i bekendtgørelsen om postvirksomhed. Med henblik på at sikre en ensartet og enkel administration af ordningen i kommunerne vil der endvidere blive udarbejdet en vejledning, der forinden offentliggørelsen skal godkendes af parterne bag den politiske aftale af 27. maj 2010.

Den nuværende bestemmelse om, at pensionister (65-årige og derover), der bor i etageejendomme opført i henhold til en byggetilladelse fra før 1. januar 1974, kan få leveret post til døren, ophører ved lovens ikrafttræden, jf. dog nedenfor om de pensionister, som allerede er omfattet heraf. Evnen til selv at kunne hente sin post i et brevkasseanlæg i stueetagen er som udgangspunkt ikke afhængig af alder, og de fleste postmodtagere på 65 år kan uden problemer hente deres post i brevkasseanlægget.

Såvel den befordringspligtige virksomhed som andre postvirksomheder forpligtes ved forslaget til at levere adresseret post til døren til de postmodtagere, som er ude af stand til selv at hente post i brevkassen eller brevkasseanlægget. Det nuværende "levering til døren"-mærkat foreslås dog - af hensyn til risikoen for et eventuelt misbrug af oplysningen om, at den pågældende postmodtager er bevægelseshæmmet eller på anden måde fysisk eller psykisk svækket - erstattet af en løsning, som ikke indebærer en synlig mærkning på brevkassen.

Med en løsning, hvor der ikke er en synlig mærkning på brevkassen, vurderes det, at mange distributionsvirksomheder i praksis ikke vil kunne tilrettelægge en omdeling, hvor der leveres til døren. På den baggrund vurderes det ikke rimeligt eller hensigtsmæssigt at pålægge distributionsvirksomheder at omdele uadresserede forsendelser til døren. Såfremt den pågældende modtager

ikke ønsker at få uadresserede forsendelser leveret i brevkassen, har vedkommende mulighed for at frabede sig disse under den eksisterende ”Reklamer - Nej Tak”-ordning i forbrugerombudsmandens regi.

For så vidt angår pensionister i den ældre boligmasse, som inden lovens ikrafttræden er omfattet af den gældende ordning om levering af post til døren, vil ordningen bortfalde samtidig med bortfaldet af den ovenfor omtalte mærkatordning.

Til § 10

I § 10 foreslås det, at alle postmodtagere uanset boligform og uanset boligens opførelsestidspunkt skal have samme vilkår for postmodtagelse.

Det foreslås således, at der skal opstilles brevkasser ved indgangen til den enkelte parcel ved alle bygninger, villaer og rækkehuse med én eller flere husstande eller erhverv mv. Ved landbrugs-ejendomme o. lign. opstilles brevkasse ved det naturlige skel til ejendommen, dog således at afstanden mellem bolig og brevkasse højst må være 50 meter. Det påhviler ejeren at opstille brevkasser. Bestemmelsen sikrer en ligestilling af alle borgere i forhold til postomdelingen og effektiviserer samtidig omdelingsfunktionen for hele postmarkedet, som er det dyreste led i postbefordringen.

Det foreslås i stk. 2, at brevkasseanlæg skal opstilles i eller ved etageejendomme med flere afleveringssteder (husstande, erhverv mv.). Kravet er allerede en følge af den nugældende lov om postbefordring, og brevkasseanlæggene i etageejendomme opført ifølge byggetilladelse udstedt før den 1. januar 1974 skulle være etableret senest den 31. december 2009.

Det påhviler ejeren at opstille brevkasseanlæg og at give postvirksomheder adgang til anlægget. Virksomheder, der har tilladelse til at drive postvirksomhed, skal således have uhindret adgang til ejendommens brevkasseanlæg, og ejendommens ejer har pligt til på anmodning fra postvirksomheden at udlevere nøgler, hvis brevkasseanlægget er opstillet i en aflåst opgang, port eller gård. Nærmere regler om adgang til brevkasseanlægget og om opbevaring af udleverede nøgler fastsættes i bekendtgørelsen om postvirksomhed.

Forslaget i stk. 3 om afleveringsforholdene ved fritidshuse svarer til den gældende lovgivning. For de ældre fritidshuses vedkommende skal der være opsat brevkasser ved indgangen til den enkelte parcel. I fritidshusområder, der er udstykket ifølge udstykningstilladelse udstedt efter den 1. januar 1973, skal der opstilles centralt placerede brevkasseanlæg. Den, der har fået meddelt udstykningstilladelse, skal tilvejebringe det fornødne areal til etablering af centralt placerede brevkasseanlæg og skal desuden sørge for, at anlægget bliver opstillet.

Det foreslås i stk. 4, at en postvirksomhed kan undlade omdeling til modtagere, der ikke opfylder bestemmelserne om opstilling af brevkasser, brevkasseanlæg eller etablering af brevindkast eller som undlader at give adgang til brevkasseanlægget. Ejere, der tilsidesætter kravet om opstilling af brevkasser, brevkasseanlæg eller etablering af brevindkast, kan i medfør af bestemmelsen i lovforslagets § 29 endvidere straffes med bøde. Sanktion i form af bøde påtænkes bragt i anvendelse.

delse i de tilfælde, hvor ejeren eksempelvis ikke selv bebor ejendommen, men har udlejet denne, og hvor risikoen for manglende postomdeling derfor ikke får betydning for ejeren personligt.

Det foreslås i stk. 5, at der i bekendtgørelsen om postvirksomhed fastsættes nærmere regler for opstilling af brevkasser og brevkasseanlæg (placering, herunder arbejdsmiljømæssige krav) og om levering af post til forskellige enheder under samme virksomhed eller institution samt til modtagere, der bor på kaserner, hospitaler, plejehjem o. lign., hvor disses særlige karakter medfører, at postforsendelserne typisk vil skulle afleveres samlet på ét sted som f.eks. i en reception eller et andet aftalt sted.

I reglerne for opstilling af brevkasser og brevkasseanlæg vil der i bekendtgørelsen blive taget udgangspunkt i den nugældende bekendtgørelse nr. 1313 af 14. december 2004 om postvirksomheder og postbefordring og praksis i medfør heraf. Der vil således blandt andet blive stillet krav om, at brevkasser og de enkelte brevkasser i et brevkasseanlæg skal være forsynet med navneskilt, og at brevkasser ved parcelhuse, rækkehuse mv. skal være placeret således, at forsendelser kan leveres i brevkassen let og uden særlige vanskeligheder direkte fra offentlig adgangsvej (offentlig vej, offentlig sti eller privat fællesvej), uden at brevomdeleren skal begive sig ind på postmodtagerens ejendom, eller uden at brevomdeleren skal gennem en forhæng, en carport, beplantning el. lign. For landbrugsejendomme o. lign., jf. ovenfor, bliver der dog fastsat bestemmelse om, at brevkassen skal anbringes ved det naturlige skel til den pågældende landbrugsejendom, eksempelvis ved overgang mellem indkørsel og gårdplads. Der må dog højst være 50 m mellem bolig og brevkasse. Brevkassen skal endvidere her være placeret, så postbuddet kan aflevere forsendelserne direkte fra bilen.

Forslaget i stk. 6 om, at Trafikstyrelsen kan meddele dispensation fra kravet om opstilling af brevkasse eller brevkasseanlæg, såfremt opstilling vil være i strid med fredningsbestemmelser, eller bygnings- og brandtekniske forskrifter, medfører, at postmodtagerne i sådanne tilfælde vil få post leveret til døren. Det er dog en forudsætning, at der er etableret afleveringsmulighed dér i form af brevindkast eller brevkasse.

Efter gældende praksis vil Trafikstyrelsen endvidere kunne meddele en generel dispensation fra kravet om opstilling af brevkasseanlæg i en etageejendom i særlige tilfælde, hvor beboersammensætningen i ejendommen er af en sådan karakter, at beboerne i medfør af bestemmelsen i lovforslagets § 6, stk. 3, har krav på at få adresserede forsendelser bragt direkte til døren. Der tænkes typisk på deciderede ældre- eller plejeboliger, som en kommune har anvisningsret til, og hvor de pågældende beboere hver især dels opfylder betingelserne for at kunne få adresseret post leveret til døren, dels er visiteret af kommunen til boligen. I disse tilfælde vil det således ikke tjene noget formål at fastholde et krav om opstilling af et brevkasseanlæg, som ikke vil blive benyttet.

Til § 11

Posthemmeligheden er mere vidtgående end brevhemmeligheden efter grundlovens § 72. Det er således ikke tilladt ansatte i en postvirksomhed at oplyse over for uvedkommende, hvilke postforsendelser andre personer afsender eller modtager. For således at sikre, at postforsendelser behandles fortroligt, bestemmes det i stk. 1 i lighed med § 9 i den nugældende lov om postbefordring, at ansatte i postvirksomheder er underlagt en tavshedspligt.

I stk. 2 foreslås, at den ansattes tavshedspligt også gælder, efter at den pågældendes virke i virksomheden er ophørt. Det indebærer, at der er tale om en tavshedspligt, der gælder livsvarigt.

Til § 12

Bestemmelsen svarer til § 10 i den nugældende lov om postbefordring, hvorefter postvirksomheder uden retskendelse kan åbne adresserede forsendelser, som er indleveret til befordring hos disse, men hvor det ikke har været muligt at finde adressaten, eller hvor afsender er ukendt (uanbringelige forsendelser).

Bestemmelsen giver endvidere adgang til uden retskendelse at åbne forsendelser, uanset at både adressat og afsender er kendt, når dette sker med henblik på at begrænse eller fastslå omfanget af en eventuel beskadigelse af forsendelsen.

Til § 13

Det foreslås i § 13, at en post- eller distributionsvirksomhed ikke må omdele visse uadresserede forsendelser - reklamer m.v. - til de modtagere, som med et særligt mærkat om nej tak markerer på deres brevkasse eller brevindkast, at husstanden er tilmeldt en ordning, som indebærer, at husstanden ikke skal modtage disse. Regelsættet hører under markedsføringslovens anvendelsesområde og er fastsat af forbrugerombudsmanden. Postloven regulerer alene afleveringsforholdene, hvorimod det er forbrugerombudsmandens opgave at foretage afgrænsningen af, hvad der er en reklame mv., som forbrugeren kan frabede sig at modtage.

Der findes to former for mærkater: ”Reklamer – Nej Tak” og ”Reklamer og gratis aviser – Nej Tak”. Mærkatet gælder for to år og fås ved henvendelse til Post Danmark A/S enten personligt eller via ePosthuset. Post Danmark A/S administrerer ordningen på branchens vegne og stiller mod betaling oplysninger om til- og framelding til rådighed for andre postvirksomheder og distributionsvirksomheder.

Til § 14

I medfør af den nugældende lov kan koncessionshaver, Post Danmark A/S, oprette og anvende en modtagerdatabase.

Det foreslås i § 14, at postvirksomheder, jf. lovforslagets § 3, stk. 1, kan oprette og anvende en modtagerdatabase.

Hensigten med bestemmelsen er at give alle postvirksomheder mulighed for på lige vilkår at oprette og anvende en modtagerdatabase. Post Danmarks A/S' nuværende modtagerdatabase fortsætter på uændrede vilkår.

Behandling af personoplysninger vedrørende modtagerdatabaser skal være i overensstemmelse med reglerne i kapitel 4 i lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysning-

ger (persondataloven). Virksomhederne skal endvidere være opmærksomme på anmeldelsespligten i persondatalovens kapitel 13 i det omfang, der behandles f.eks. oplysninger om helbreds-mæssige forhold, jf. persondatalovens § 7.

Hvis modtagerdatabasen alene indeholder navne- og adresseoplysninger samt oplysninger af praktisk betydning for postomdelingen, men hverken personfølsomme oplysninger eller andre oplysninger af fortrolig karakter, vil det ikke være påkrævet at anmelde basen til Datatilsynet eller indhente tilladelse i medfør af reglerne i kapitel 13 i persondataloven.

Det bestemmes i stk. 2, at postvirksomheden til brug for oprettelse og ajourføring af modtagerdatabasen mod betaling kan indhente relevante oplysninger i elektronisk form fra offentlige registre. Dette indebærer i praksis, at postvirksomheden på samme vilkår som Post Danmark A/S til brug for postbefordringen kan indhente oplysninger fra blandt andet Det Centrale Personregister (CPR), Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) eller Bygnings- og Boligregistret (BBR). Adgang til personoplysninger i CPR vil ske i overensstemmelse med bestemmelserne om Indenrigs- og Sundhedsministeriets videregivelse af oplysninger til private, jf. CPR-lovens kapitel 10.

Postvirksomheden vil til brug for oprettelse af modtagerdatabasen herudover kunne modtage personoplysninger fra CPR, herunder oplysninger om navngivne nyfødte og indrejste med bopæl her i landet. De oplysninger, som postvirksomheden kan få adgang til, er aktuelle navne- og adresseændringer og oplysning om dødsfald samt øvrige oplysninger, som følger af gældende ret. Der vil imidlertid ikke kunne modtages oplysninger om personnummer eller oplysninger om personer, som i medfør af CPR-lovens § 28 har navne- og adressebeskyttelse.

Ifølge det foreslåede stk. 3 er det alene tilladt at anvende modtagerdatabasen i forbindelse med udførelse af posttjenester, dvs. i forbindelse med befordring af forsendelser for andre. Det er således for eksempel ikke tilladt for en postvirksomhed, herunder den befordringspligtige postvirksomhed, at benytte databasen i markedsføringsøjemed eller til videregivelse i øvrigt.

Forbuddet mod at videregive oplysningerne fra modtagerdatabasen til andre er dog ikke til hinder for, at en godkendt postvirksomhed videregiver oplysninger om en postmodtagers nye adresse (vedvarende eller midlertidigt) til en afsender – typisk i forbindelse med, at postvirksomheden udfører forudgående elektronisk ”adressevask” for denne afsender (eksempelvis en udgiver af et månedsblad), hvor afsenderens database med navne- og adresseoplysninger køres op mod postvirksomhedens modtagerdatabase. Ved en sådan ”vask” udskilles de adresser i de to databaser, som ikke stemmer overens med hinanden, fordi modtager er flyttet til ny adresse. Den videregivelse af data, som finder sted i den forbindelse, vil således ikke stride imod forbuddet i stk. 3, så længe ”adressevasken” sker i postbefordringsøjemed med henblik på at opnå en høj kvalitet og dermed begrænse omfanget af returpost.

Det foreslås i stk. 4, at den befordringspligtige postvirksomhed, der i praksis modtager anmodning om eftersendelse af post ved flytning, levering af post til ny adresse eller postboks, anmodning om fritagelse for modtagelse af uadresserede forsendelser eller anmodning om post leveret til døren, skal give andre postvirksomheder adgang til disse oplysninger på gennemsigtige, ikke-diskriminerende og omkostningsbaserede vilkår.

Post Danmark A/S blev med den seneste postlovsændring i 2004 pålagt mod betaling at videregive visse adresseoplysninger fra selskabets adressedatabase til andre postvirksomheder med henblik på at sikre lige adgang til adresseinformationer. Det vurderes fortsat at være en hensigtsmæssig ordning. Distributionsvirksomheder har tilsvarende adgang til oplysninger om ”reklamer nej tak” ordningerne.

Den befordringspligtige virksomhed skal på ikke-diskriminerende vilkår og til omkostningsbaserede priser levere modtagne adresseoplysninger mv. til de nævnte modtagere. Det skal være muligt for postvirksomheder på en enkel måde elektronisk at modtage de konkrete oplysninger, f.eks. som en daglig oversigt for et givet område (kommune eller postnummerområde) med flytte- og/eller adresseoplysninger vedrørende ”Reklamer - Nej Tak”- eller ”Levering til døren”-ordningerne. Distributionsvirksomheder skal have tilsvarende adgang, for så vidt angår oplysninger om ”Reklamer - Nej Tak”.

Det foreslås i stk. 5, at der ikke skal gives adgang til oplysninger om eftersendelse af post ved flytning og levering af post til anden adresse eller postboks, hvis postmodtageren over for postvirksomheden udtrykkeligt har frabedt sig videregivelse af disse oplysninger.

På flyttemeddelelserne bør det klart fremgå, at der efter anmodning vil ske videregivelse af de meddelte adresseoplysninger til andre postvirksomheder. Borgeren skal derfor gøres bekendt med, at hvis den pågældende ikke ønsker, at adresseændringen bliver videregivet til andre postvirksomheder, indebærer det, at post leveret af andre postvirksomheder ikke vil blive omadresseret til den nye adresse, men derimod returneret til afsenderen.

Det foreslås i stk. 6, at ligeledes distributions- og kurérvirksomheder gives adgang til at oprette en modtagerdatabase til brug for virksomhedens befordring af forsendelser.

Persondataloven vil i øvrigt finde anvendelse for en modtagerdatabases drift, herunder blandt andet bestemmelserne i § 5, stk. 4 og 5, om behandling af oplysninger, hvorefter der skal foretages fornøden ajourføring af oplysningerne, herunder sletning eller berigtigelse af urigtige eller vildledende oplysninger samt sletning af forældede oplysninger. Post-, distributions- eller kurérvirksomheden skal i øvrigt sikre deres modtagerdatabases oplysninger mod, at de hændeligt eller ulovligt tilintetgøres, fortabes eller forringes, samt mod, at de kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven, jf. § 41, stk. 3, i persondataloven.

Til § 15

Det foreslås i § 15, at transportministeren udpeger den befordringspligtige postvirksomhed, som pålægges en forpligtelse til at udføre landsdækkende postbefordring af de i § 15 nævnte forsendelser. For perioden 2011-2013 forudsættes Post Danmark A/S fortsat udpeget til befordringspligtig postvirksomhed. Post Danmark A/S' tilladelse og øvrige vilkår herfor offentliggøres af transportministeren. Transportministeren kan på ny pålægge Post Danmark A/S befordringspligten efter 2013.

Det foreslås i stk. 2, at den befordringspligtige postvirksomhed skal tilbyde brugerne et landsdækkende net af postkasser og postbetjeningssteder til indsamling og udlevering af forsendelser. I Post Danmark A/S' nuværende koncession er principperne for posthusnettets omfang fastsat, og

disse vil blive videreført, så der fortsat sikres en god geografisk dækning med postbetjeningssteder i hele landet. Postbutikker udgør en stigende andel af Post Danmark A/S' postbetjeningssteder. Det fremgår af den politiske aftale, at det skal være et generelt vilkår, at der i postbutikker kan afhentes pakker og købes frimærker i hele værtsbutikkens åbningsperiode, dvs. også uden for postbutikkens åbningstider. Dette vil Post Danmark A/S lægge til grund for selskabets aftaler med værtsbutikker og lignende om etablering af en postbutik. Da forholdet således afhænger af en tredjepart, er der imidlertid behov for en vis fleksibilitet. Det er sandsynligt, at der vil være lokale købmænd i landdistrikter, som ellers vil opsige deres aftale med Post Danmark A/S, da sådanne butikker f.eks. i sommerhusområder kan have meget lange åbningstider, og det ofte ikke vil være praktisk muligt at have begge funktioner åben i alle åbningstimerne.

I stk. 3 defineres det befordringspligtige område. Det består af følgende posttjenester:

1. Adresserede breve op til 2 kg.
2. Adresserede dag-, uge- og månedsblade, tidsskrifter og lignende samt andre adresserede forsendelser med et ensartet, trykt indhold, f.eks. kataloger og brochurer op til 2 kg.
3. Adresserede pakker op til 20 kg, herunder en pakketjeneste henholdsvis med og uden omdeling.
4. Befordring af rekommanderede forsendelser og værdiforsendelser
5. Befordring i indlandet af forsendelser fra udlandet samt befordring af forsendelser til udlandet samt til Færøerne og Grønland.
6. Gratis befordring af blindeforsendelser op til 7 kg.

Ved den politiske aftale foretages ingen ændringer i befordringspligtens omfang i forhold til det nuværende indhold i Post Danmark A/S' koncession. Post Danmark A/S vil således være forpligtet til landsdækkende omdeling af breve mv. op til 2 kg og pakker op til 20 kg seks dage om ugen (mandag til lørdag), idet der dog fortsat ikke skal omdeles pakker om lørdagen.

Dog indgår det i den politiske aftale som noget nyt, at den befordringspligtige postvirksomhed i tilladelsen forpligtes til fremtidigt at tilbyde to pakkeprodukter: pakker der omdeles til adressen og pakker uden omdeling, hvor modtageren får en meddelelse om, at pakken er ankommet, og at den kan afhentes på nærmeste postbetjeningssted eller et andet med modtageren aftalt sted. Taksten for pakker uden omdeling fastsættes til en lavere takst baseret på omkostningerne.

Til § 16

I § 16 foreslås, at transportministeren over for den befordringspligtige postvirksomhed kan fastsætte nærmere regler om de fysiske mål for breve og pakker omfattet af befordringspligten, således at målene svarer til de internationalt fastsatte mål ifølge Universal Postal Union (UPU) og internationale aftaler.

Det foreslås endvidere, at transportministeren skal kunne fastsætte regler om det øvrige indhold af befordringspligten, herunder antallet af omdelingsdage, begrænsninger i postomdelingen, krav til postbetjeningsnettet, service- og kvalitetskrav samt udførelse af ekstern kvalitetsmåling og offentliggørelse heraf.

Der åbnes ligeledes mulighed for i lighed med den nugældende § 11, nr. 1, i lov om postbefordring at begrænse postomdelingen til enkelte modtagere eller grupper af modtagere i visse områder, eksempelvis særligt afsides eller utilgængelige steder eller øsamfund, hvortil der ikke er normal forbindelse med færge eller båd. Forpligtelsen til at omdele post på en mindre ø med alene én eller ganske få husstande vil således kunne anses for opfyldt ved, at forsendelserne anbringes i en særligt indrettet brevkasse eller –anlæg på fastlandet.

Det er hensigten, at de nuværende service- og kvalitetskrav i Post Danmark A/S' koncession videreføres i den kommende tilladelse til Post Danmark A/S om befordringspligten.

Servicekravet for indenlandske adresserede breve (A Prioritaire) i den nuværende koncession er dag-til-dag befordring på alle hverdage (mandag til lørdag). For indenlandske adresserede økonomibreve (B Economique) er servicekravet, at de skal være omdelt senest 3 hverdage efter indlevering. For indenlandske adresserede pakker er servicekravet dag-til-dag befordring mandag til fredag mellem alle byer, undtagen til Bornholm, hvor en ekstra dag må påregnes. Post Danmark A/S kan i medfør af koncessionen undlade omdeling af forsendelser grundlovsdag og juleaftensdag.

For indenlandske adresserede breve og pakker er kvalitetskravet, at 93 pct. af disse skal være omdelt i overensstemmelse med servicekravet.

Forslaget i stk. 2 om, at den befordringspligtige postvirksomheds takster skal være overkommelige, omkostningsægte, gennemsigtige og ikke-diskriminerende, har sit udgangspunkt i artikel 12 i 3. postdirektiv.

Det foreslås i stk. 3, at den befordringspligtige postvirksomhed skal anvende landsdækkende enhedstakster for breve og pakker, som indleveres til befordring som enkeltforsendelser. Enkeltforsendelser kan indleveres til befordring via det landsdækkende net af postkasser eller til et postbetjeningssted. Der vil være tale om forsendelser, som primært sendes af private forbrugere eller af mindre og mellemstore virksomheder. Det skal af Post Danmark A/S' forretningsbetingelser fremgå, hvilke vilkår og takster der gælder for postbefordringen af enkeltforsendelser.

Det foreslås i stk. 4, at taksten for frimærkefrankerede B-breve op til 50 g skal godkendes af Trafikstyrelsen på baggrund af en omkostningsopgørelse fra Post Danmark A/S. Omkostningsopgørelsen skal være godkendt af virksomhedens eksterne revisor. Post Danmark A/S har opgjort, at den omkostningsbaserede pris for det frimærkefrankerede B-brev op til 50 g efter varsel vil stige fra 5,00 kr. til ca. 6,00 kr. i forbindelse med lovens ikrafttræden.

I modsætning til i dag vil B-brevet, som i praksis har 2-3 dages omdelingstid, kunne afleveres i postkassen, hvilket gør det prisbillige B-brev meget mere tilgængeligt for den enkelte i forhold til i dag. En omdelingstid på 2-3 dage skal forstås som arbejdsdage (altså hverdage). Det betyder, at det kan forekomme, at B-breve omdeles ud over 2-3 dage, når søn- og helligdage forekommer mellem indleveringstidspunkt og omdelingstidspunkt, for eksempel hvis en helligdag falder på en fredag, og et B-brev er indleveret om torsdagen.

Det vurderes, at det ikke vil være nødvendigt at skulle godkende taksterne for andre forsendelser end B-brevet eller fastsætte yderligere regulering af taksterne, da den skarpe konkurrence

fra elektronisk kommunikation vil lægge et naturligt loft over taksterne. Dertil kommer konkurrencen fra B-brevet og fra andre postvirksomheder som følge af liberaliseringen.

Det foreslås i stk. 5, at transportministeren over for den befordringspligtige postvirksomhed kan fastsætte vilkår om overholdelse af beslutninger fra Universal Postal Union (UPU) og internationale aftaler, herunder vedtagne standarder på postområdet. I medfør af samme bestemmelse kan ministeren fastsætte vilkår om påbud og betaling af bod for manglende opfyldelse af tilladelsen, herunder manglende opfyldelse af kvalitetskrav.

Der er udpantningsret for bodsbeløb efter stk. 5, nr. 2. Nærmere regler herfor fastsættes i den individuelle tilladelse, som Post Danmark A/S tildeles.

Som opfølgning på den politiske aftale om at tildele Post Danmark A/S den landsdækkende befordringspligt for perioden 2011-2013 vil forligsparterne mødes i 2011 med henblik på at drøfte rammerne for varetagelsen af befordringspligten efter 2013.

Til § 17

Bestemmelsen svarer til § 12, nr. 3, i den nugældende lov om postbefordring. Bestemmelsen gør det muligt at pålægge, at f.eks. en færge, der regelmæssigt besejler en ø, mod betaling skal medtage post, der er omfattet af befordringspligten. Nærmere regler herom fastsættes i bekendtgørelsen om postvirksomhed.

Til § 18

Det foreslås, at en kommune skal kunne indgå aftale med den befordringspligtige postvirksomhed om, at kommunen mod vederlag kan udføre visse posttjenester. Det kan for eksempel være etableringen af et postbetjeningssted i en af kommunens servicebutikker eller på et bibliotek.

Kommuner kan efter almindelige offentligtretlige retsgrundsætninger om kommunernes opgavevaretagelse normalt ikke lovligt udføre eller bidrage økonomisk til løsning af opgaver, som det påhviler statslige myndigheder at varetage, eller som udføres af private erhvervsdrivende. Bestemmelsen giver derfor kommunerne adgang til mod vederlag at udføre visse posttjenester for den befordringspligtige postvirksomhed, hvor det findes hensigtsmæssigt for at opfylde befordringspligten.

Kommunerne må som udgangspunkt alene få sine omkostninger dækket ved den betaling, som efter bestemmelsen kan opkræves af den befordringspligtige postvirksomhed, og det er modsat heller ikke hensigten med bestemmelsen, at kommunerne derigennem skal eller må yde støtte til den befordringspligtige postvirksomhed.

Til § 19

Det foreslås i stk. 1 at der etableres en udligningsordning, der kan tages i brug, såfremt der ved udførelsen af den landsdækkende befordringspligt dokumenteres nettoomkostninger, som

udgør en urimelig økonomisk byrde for den beforderingspligtige postvirksomhed. Formålet hermed er, at eventuelle nettoomkostninger ved den landsdækkende beforderingspligt kan fordeles mellem alle de postbefordrende virksomheder. Eksistensen af en landsdækkende befordring bidrager endvidere til at gøre det muligt for postvirksomheder at tilbyde ydelser inden for et begrænset geografisk område, idet forsendelser til modtagere uden for det af virksomheden dækkede område, kan overgives til den beforderingspligtige virksomhed.

Ved nettoomkostninger for varetagelse af beforderingspligten forstås forskellen mellem nettoomkostningerne inklusiv beforderingspligten og nettoomkostningerne eksklusiv beforderingspligten. Ved beregningen af nettoomkostningerne skal der tages hensyn til alle relevante elementer, for eksempel værdien af de eventuelle immaterielle fordele, der kommer den beforderingspligtige postvirksomhed til gode ved at varetage beforderingspligten. Immaterielle fordele forstås som den goodwill eller markedsføringsværdi, som den beforderingspligtige postvirksomhed kan opnå ved at varetage beforderingspligten, herunder den centrale markedsposition som beforderingspligten afstedkommer. Andre elementer er for eksempel retten til en rimelig fortjeneste, og at den beforderingspligtige virksomhed opfører sig omkostningseffektivt.

Nettoomkostningerne og deres finansiering opgøres separat for hver af de hovedposttjenester, som beforderingspligten omfatter, jf. § 15, stk. 3, henholdsvis nr. 1, 2 og 3. Det indgår dog i vurderingen af spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om en urimelig økonomisk byrde, om – og i givet fald i hvilket omfang - underskud inden for en af hovedtjenesterne opvejes af overskud på andre hovedtjenester.

Det foreslås i stk. 2, at de postvirksomheder, der ikke er pålagt beforderingspligt, yder et økonomisk bidrag til udligningsordningen. Opgørelsen af nettoomkostninger og deres finansiering i de nævnte hovedtjenester, jf. stk. 1, har som følge, at eventuelle nettoomkostninger inden for en af hovedtjenesterne vil skulle dækkes af virksomheder, der opererer inden for den pågældende hovedtjeneste. Virksomheder, der derimod alene opererer inden for en eller flere af de øvrige hovedtjenester, skal ikke bidrage.

Det foreslås også i stk. 2, at virksomheder, der tilbyder og udfører den pågældende hovedtjeneste på tilsvarende vilkår som den beforderingspligtige postvirksomhed, ikke skal betale bidrag til ordningen, idet de i praksis dermed varetager tjenester, som ordningen har til formål at medfinansiere.

Det foreslås i stk. 3, at såfremt den beforderingspligtige postvirksomhed ønsker dækning fra udligningsordningen for nettoudgifter i et givet år, skal den senest samtidig med aflæggelsen af sit årsregnskab fremsætte og dokumentere dette ønske over for Trafikstyrelsen. Den beforderingspligtige postvirksomhed skal således dokumentere, at der ved opfyldelsen af den landsdækkende beforderingspligt findes særlige ikke-kompenserede nettoomkostninger ved den pågældende posttjeneste, som udgør en urimelig økonomisk byrde.

Det foreslås i stk. 4, at Trafikstyrelsen på baggrund af opgørelsen af nettoomkostningerne beregner de øvrige postvirksomheders bidrag til ordningen. Grundlaget for beregningerne vil være den beforderingspligtige postvirksomheds dokumenterede opgørelse af nettoomkostninger for det pågældende år, som efterprøves af Trafikstyrelsen.

Bidraget opgøres pr. forsendelse og beregnes på grundlag af den beforderingspligtige postvirksomheds nettoomkostninger på den eller de pågældende hovedposttjenester i det foregående år og det samlede antal forsendelser inden for den eller de pågældende hovedtjenester i det foregående år.

Ved forslaget's stk. 5 skal bidrag som nævnt i stk. 4 for det følgende år fastsættes på det pågældende års finanslov og offentliggøres af transportministeren. De ikke-beforderingspligtige virksomheder indbetaler bidrag på baggrund af de forsendelser, som de modtager til befordring det pågældende år. Transportministeren fastsætter nærmere regler for betalingen og bidraget, herunder frister.

Det foreslås i stk. 6, at den beforderingspligtige postvirksomhed modtager et udligningsbidrag svarende til indbetalingerne til ordningen, dog højst de opgjorte og dokumenterede nettoomkostninger.

Efter forslaget i stk. 7, skal den beforderingspligtige virksomhed udarbejde særskilte regnskabsopgørelser for beforderingspligtige tjenester og øvrige tjenester, hvis den ønsker bidrag fra fonden.

Det foreslås i stk. 8, at transportministeren fastsætter nærmere regler om udligningsordningen.

Det foreslås i stk. 9, at der er udpantringsret for de bidrag, som de ikke-beforderingspligtige virksomheder skal betale til udligningsordningen, jf. stk. 4.

Til § 20

Det foreslås, at den beforderingspligtige postvirksomhed skal anvende det kronede posthorn som kendetegn for beforderingspligten og ved indgåelse af aftaler om udførelse af kunderelaterede ydelser skal sikre sig, at tredjemand anvender det kronede posthorn.

Det foreslås i stk. 2, at den beforderingspligtige postvirksomhed skal udstede frimærker påtrykt ”Danmark”.

Det foreslås i stk. 3, at enhver anvendelse af kongens eller dronningens portræt, monogram og øvrige kongelige kendetegn på frimærker mv. samt portrætter af den kongelige familie kræver tilladelse fra regenten.

Til § 21

Det foreslås, at den beforderingspligtige postvirksomhed vedligeholder og offentliggør postnummersystemet til brug for den landsdækkende postbetjening.

Inddelingen af landet i et postnummersystem blev oprindeligt foretaget af hensyn til en sikker og effektiv postbefordring. Postnummersystemet blev indført i 1967 af postvæsenet. Post Danmark A/S er i medfør af den gældende postlovgivning derfor forpligtet til at etablere og vedlige-

holde et system, der inddeler landet i postnumre, herunder sikre passende offentliggørelse af postnumrene.

Postnumrene er siden en ændring i 2005 af BBR-loven (Lov om Bygnings- og Boligregistrering, jf. senest lovebekendtgørelse nr. 160 af 8. februar 2010) imidlertid nu blevet et bærende element i det danske adressesystem.

BBR-loven definerer myndighedsforhold og grundlæggende regler for det danske vejnavne- og adressesystem, herunder om entydigheden af vejnavne og adresser. BBR-loven bestemmer ligeledes, hvordan kommunerne skal registrere de officielle vejnavne og adresser i bygnings- og boligregisteret, BBR.

Ved ændringen af BBR-loven forudsattes det, at postnummersystemet blev anerkendt som en fast bestanddel af samfundets infrastruktur, som alle nuværende og fremtidige it-systemer og forretningsprocesser kunne basere sig på. Lovændringen var således også udtryk for en forenkling, idet den adressebetegnelse, som borgere og virksomheder i forvejen kendte og anvendte ved adressering af postforsendelse, også skulle anvendes ved henvendelse til offentlige myndigheder og i andre udvekslinger af adresseoplysninger.

Ved loven blev der således både lagt vægt på, at postnumrene udgjorde en kendt og accepteret opdeling af Danmark, og på at inddelingen var uafhængig af landets administrative inddeling, hvorfor den valgte løsning kunne være robust over for fremtidige ændringer i den kommunale struktur.

Ved lovforslagets § 21, stk. 2, foreslås, at Trafikstyrelsen skal høres, såfremt der ønskes gennemført nedlæggelse eller ændringer af de geografisk henførbare postnumre, herunder hvis et vejnavn eller en adresse får nedlagt postnummeret og får tildelt et allerede eksisterende postnummer. Trafikstyrelsen vil høre Erhvervs- og Byggestyrelsen herom og kan på den baggrund gøre indsigelse, hvis den påtænkte nedlæggelse eller ændring eksempelvis indebærer, at en adresse ikke længere vil være geografisk entydig, eller hvis nedlæggelsen eller ændringen vil medføre væsentlige omkostninger for erhvervslivet eller for offentlige myndigheder. Dette er en videreførelse af de nuværende regler.

Til § 22

Det foreslås, at transportministeren bemyndiger Trafikstyrelsen til over for alle virksomheder, som er omfattet af denne lov, i en bekendtgørelse om postvirksomhed at fastsætte generelle regler for udøvelsen af postbefordring.

Nr. 1 om gennemførelse eller opfyldelse af EU-regler og –retsakter er en videreførelse af § 12, nr. 1, i den nuværende lov.

Nr. 2 giver hjemmel til, at Trafikstyrelsen – udover betingelserne for opnåelse af tilladelse til at drive postvirksomhed – kan fastsætte generelle regler med andre relevante betingelser eller krav over for postvirksomhederne, herunder for eksempel krav til virksomhederne om offentliggørelse af erstatningsbetingelser i tilfælde af beskadigelse eller bortkomst af postforsendelser.

Nr. 3 fastsætter regler for kvalitetsmåling for postvirksomheder, der ikke er pålagt befordringspligt. Der er tale om en måling af, om virksomheden leverer de tjenester, som virksomheden selv har angivet som grundlag for sin tilladelse, og i den af virksomheden angivne kvalitet. Kvalitetsmålinger er en forudsætning for blandt andet Trafikstyrelsens klagesagsbehandling. Kravene til målingerne tilpasses i forhold til de pågældende virksomheders udbud af posttjenester og markedsandel.

Nr. 4 giver adgang til at fastsætte nærmere regler for klagebehandling og for, hvad forbrugere kan klage over.

Nr. 5 fastsætter regler for, hvornår og i hvilket omfang en postvirksomhed kan gøres ansvarlig for erstatning i forbindelse med forsinkelser, bortkomst eller beskadigelse af adresserede forsendelser. Bestemmelsen giver endvidere mulighed for at regulere den befordringspligtige postvirksomheds erstatningssatser.

Til § 23

Transportministeren vil i en bekendtgørelse om postvirksomhed bemyndige Trafikstyrelsen til at føre tilsyn med overholdelsen af befordringspligten. Endvidere vil Trafikstyrelsen skulle føre tilsyn med postmarkedet og overholdelsen af denne lov og bestemmelser fastsat i medfør af denne lov, herunder med de oplysninger en postvirksomhed fremsender om udøvelsen af postbefordringen.

I stk. 2 foreslås det, at der i bekendtgørelsen kan fastsættes regler om gebyr til dækning af omkostningerne ved varetagelsen af tilsynsopgaver efter loven, herunder udstedelse af tilladelser, kontrol, markedsovervågning, takstgodkendelse og klagesagsbehandling.

De postvirksomheder, der enten er blevet tildelt en individuel tilladelse til at drive postvirksomhed, nemlig Post Danmark A/S, eller som har fået en generel tilladelse til at drive postvirksomhed, betaler et årligt gebyr. Gebyret skal dække de omkostninger, der er forbundet med at drive tilsynet. Tilsynet varetages af Trafikstyrelsen.

Gebyret fastsættes i forhold til virksomhedens markedsandel på den del af det befordringspligtige område, hvor virksomheden opererer, opgjort i forhold til antal forsendelser. Gebyret betales årligt.

Der opkræves et engangsgebyr for de omkostninger, der er forbundet med udstedelse af tilladelser og for registrering. Der opkræves det samme beløb for tilladelser og registreringer uanset virksomhedens størrelse. Godkendelse af takstændringer gebyrpålægges efter regning.

I bekendtgørelsen om postvirksomhed fastsættes de nærmere regler for gebyrfinansieringen af tilsynet og for øvrige gebyrer, herunder regler om inddrivelse af gebyrer.

Til § 24

Transportministeren bemyndiger Trafikstyrelsen til at kunne anmode en post-, distributions- eller kurérvirksomhed om nødvendige økonomiske oplysninger og oplysninger om udførelsen af posttjenester til brug for at sikre overholdelsen af postlovgivningen eller til klart afgrænsede statistiske formål.

Oplysningerne vil blandt andet kunne tjene til beregningen af bidrag til den i § 19 nævnte udligningsfond eller indgå i Trafikstyrelsens oplysningspligt over for EU-Kommissionens statistiske kontor, Eurostat.

Til § 25

Efter forslaget vil transportministeren bemyndige Trafikstyrelsen til at behandle dels klager fra brugerne over den befordringspligtige postvirksomhed og klager over øvrige post-, kurér- og distributionsvirksomheder, dels klager indbyrdes mellem postvirksomheder vedrørende overholdelse af denne lov eller bestemmelser fastsat i medfør af loven. De nærmere regler fastsættes i bekendtgørelsen om postvirksomhed.

Trafikstyrelsen skal kunne behandle klager over alle postvirksomheder og ikke som i dag alene klager over den befordringspligtige postvirksomhed. Inden en forbruger klager til Trafikstyrelsen, skal klagen være behandlet af den pågældende post-, kurér- eller distributionsvirksomhed. Klagesystemet vil være en fortsættelse af den klagesagsbehandling, der i dag finder sted i Trafikstyrelsen.

I stk. 2 åbnes for, at behandlingen af klager over post-, kurér- og distributionsvirksomheder fra brugerne kan ske i et privat frivilligt klage- og ankenævn godkendt i medfør af kapitel 2 i forbrugerklageloven. Initiativet skal komme fra branchen selv og forudsætter dermed, at branchen vurderer, at der er behov for et sådant klagesystem, som kendes fra en lang række andre sektorer, f.eks. telesektoren.

Til § 26

Ved bestemmelsen foreslås, at klager vedrørende overtrædelse af konkurrencelovgivningen skal behandles af Konkurrencestyrelsen. Udover klager fra andre postvirksomheder vedrørende misbrug af dominerende stilling på markedet og konkurrencebegrænsende foranstaltninger tænkes på klager over postvirksomheders pris- og rabatsystemer.

Til § 27

Bestemmelsen svarer indholdsmæssigt til § 14 i den nuværende postlov dog med den forskel, at Trafikstyrelsens nuværende adgang til ved et uanmeldt besøg at foretage kontrol af, om andre postvirksomheder udfører postbefordring i strid med eneretten, ikke længere vil være relevant efter lovens ikrafttræden.

Den gældende lovs adgang til at foretage et uanmeldt kontrolbesøg i en postvirksomhed er i praksis ikke blevet udnyttet, men bestemmelsen skønnes dog fortsat at være nødvendig af hensyn til Trafikstyrelsens mulighed for i givet fald at kunne foretage en stikprøvekontrol af omfanget af

en postvirksomheds aktiviteter i tilfælde af mistanke om, at der af virksomheden er afgivet urigtige oplysninger eksempelvis om antal forsendelser i forbindelse af beregningen af bidrag til den i § 19 nævnte udligningsfond, eller i tilfælde af mistanke om, at postvirksomheden overtræder andre væsentlige bestemmelser i postlovgivningen, såsom bestemmelserne om brevhemmelighed.

Det foreslås, at det som i den nugældende lov ikke skal pålægges Trafikstyrelsen at indhente en retskendelse forud for et sådant kontrolbesøg, idet det ikke skønnes, at der på forhånd kan præsenteres et tilstrækkeligt konkret tema for domstolene at tage stilling til, jf. i øvrigt Retssikkerhedskommissionens betænkning nr. 1428/2003, side 105.

Det foreslås i stk. 2, at politiet om nødvendigt yder bistand til gennemførelse af den i stk. 1 nævnte kontrol.

Til § 28

Bestemmelsen medfører, at andre administrative myndigheder under transportministeren kan bemyndiges til at udøve de beføjelser, som efter denne lov er tillagt transportministeren. Transportministeren eller den, der bemyndiges hertil, kan herved fastsætte regler om adgangen til at klage over udøvelsen af disse beføjelser, herunder om klagefrister, eller om at afgørelserne ikke kan påklages til transportministeren. En borger eller en virksomhed vil dog altid kunne anlægge et civilt søgsmål ved domstolene, ligesom transportministeren fortsat af egen drift vil kunne tage en sag op til behandling.

Det er hensigten, at transportministeren bemyndiger Trafikstyrelsen til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt transportministeren.

Til § 29

Det foreslås, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder: § 3, stk. 1, § 7, § 8, stk. 1, § 9, § 10, stk. 1-3, § 11-13, § 14, stk. 3-5, § 17, § 20, stk. 3, og § 24.

Til § 30

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af § 17 i den nuværende lov.

Til § 31

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af § 18 i den nuværende lov.

Til § 32

Bestemmelsen er en videreførelse af § 19 i den nuværende lov, idet dog straffelovens § 153 er ophævet ved lov nr. 352 af 19. maj 2004 om ændring af straffeloven, retsplejeloven, markedsføringsloven og ophavsretsloven (It-kriminalitet mv).

Til § 33

Loven træder i kraft den 1. januar 2011.

I stk. 2 foreslås det, at bestemmelsen i § 10, stk. 1, 1. pkt., dog først gælder fra den 1. januar 2012, for så vidt angår bygninger, der er opført ifølge bygningstilladelse udstedt før den 1. januar 1973. Ejere af villaer og parcelhuse opført før den dato har således 1 års frist fra lovens ikrafttræden til at opstille brevkasse efter reglerne i bestemmelsen.

I stk. 3 foreslås det, at bestemmelsen i § 10, stk. 1, 2. pkt., først gælder fra den 1. januar 2012. Ejere af de relevante landbrugsejendomme har således 1 års frist fra lovens ikrafttræden til at opstille brevkasse efter reglerne i bestemmelsen.

I stk. 4 bestemmes det, at lov nr. 472 af 9. juni 2004 om postbefordring ophæves. Regler, som er udstedt i medfør af den nævnte lov, forbliver dog i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat i medfør af denne lov. Det drejer sig alene om bekendtgørelse nr. 1313 af 14. december 2004 om postvirksomhed og postbefordring.

Til § 34

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.